

трѣбва да отбѣгватъ библиотечнитѣ курсове, които съюзътъ урежда за подготовка на библиотекари. 4. Да се уреждатъ често окръжни и околийски читалищни конференции. 5. Да се приеме съюзеиъ делегатски вносъ, за да могатъ да идватъ на конгреситѣ най-дейнитѣ, най-подготвенитѣ и най-вече милеещитѣ за читалищното дѣло читалищни дейци. 6. Да се заематъ читалищата съ по-широкото разпространение на съюзнитѣ печатни органи, като се задѣлжватъ читалищнитѣ управителни тела да получаватъ вестника срещу 50 лева — половинъ абонаментъ. 7. Да се настои предъ Мин-то на Народн. просвѣщение и предъ това на благоустройството, щото отпушането помощитѣ на читалищата да става по представлението на Съюза. 8. Инициативата за народнитѣ четения да бѣде на Съюза. — По реферата сж станали обширни разисквания, въ които взели участие голѣмъ брой делегати.

Пристѣпило се къмъ другата точка отъ дневния редъ на конгреса: В. Орозовъ прочелъ своя рефератъ върху „Читалищата и народнитѣ четения“. Той обрисувалъ организацията на народнитѣ университети въ Швеция, Дания, Англия, Америка, Австрия и др. които водятъ началото си: въ Дания отъ 1864 г., въ Англия отъ 1850 г. Въ Америка за подготовка се откриватъ двуседмични курсове съ циклъ отъ лекции изъ известна областъ. Спрѣлъ се на четенията у насъ. Още преди освобождението нашето читалище е прибѣгвало до живото слово като срѣдство за културно-просвѣтна и агитационна дейность. Следъ освобождението народнитѣ четения сж по-слаби. Едва напоследъкъ се появява желанието да се подкрепи и издигне института на народнитѣ университети. Читалищниятъ съюзъ до сега е изработилъ две разписания на народни четения: едното преди войнитѣ (1911 г.) и другото презъ наст. година. Презъ н. година сж изнесени отъ името на Съюза и съ негова помощъ 278 сказки, а миналата година 92. Отдѣлно читалищата сж имали свои мѣстни лекции. Досегашнитѣ четения сж безсистемни. Въ бѣдеще народнитѣ четения трѣбва да се организиратъ съ огледъ на специализацията и диференцията на живота. За постигане крайнитѣ цели на тия четения необходимо е всички читалища да иматъ проекционни апарати, сказкитѣ да бѣдатъ безплатни и лекторитѣ заплащани добре. Трѣбва държавата да подкрепи тая добра инициатива съ по-голѣми материални срѣдства. — И по тоя рефератъ станали обширни разисквания. Конгресътъ е вземалъ следната резолюция по тия два реферати и станалитѣ по тѣхъ разисквания:

I.

1. Да се засили дисциплината и добрата организация, като се изяснятъ и опредѣлятъ правилни отношения между читалищата и Съюза, необходими за изграждане единството въ стремежитѣ и действията на Съюза и на неговитѣ членове;

2. препорѣчва на читалищата да предвиждатъ въ бюджетитѣ си суми, за да командироваатъ своитѣ библиотекари въ библиотечнитѣ курсове, уредени отъ Съюза;

3. да предвиждатъ сжщо така и суми за съюзеиъ делегатски вносъ;

4. да се организиратъ по-чести читалищни конференции въ окръжнитѣ и околийски градове;

5. препорѣчва на читалищата да пласиратъ на рѣчна продажба поне по 5 екземпляри отъ всѣки брой на съюзния вестникъ, а членовеѣ на управителнитѣ тѣла да получаватъ вестника срещу заплащане половината отъ абонамента му;